

N:o 167.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 17 maj 1905.
— — — — Andra Kammaren den 18 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning, dels ock tvänne i anledning af samma proposition väckta motioner.

(Lagutskottets utlåtande n:o 64 och memorial n:o 73.)

Till Konungen.

Genom proposition af den 6 sistlidne mars har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen antaga propositionen bilagdt förslag till lag om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning.

I sammanhang med behandling af nämnda proposition har Riksdagen tagit under öfvervägande ett af enskilda motionärer i samma ämne framställt lagförslag, som skiljer sig från Eders Kungl. Maj:ts bland annat i fråga om villkoren för erhållande af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvandes tillstånd till ägostyckning af inägojord i de fem norrländska länen; och Riksdagen har funnit nämnda förslag, som närmare än Eders Kungl. Maj:ts ansluter sig till det af den så kallade norrlandskommittén afgifna förslag till slutligt ordnande af ifrågavarande lagstiftning, vara att i denna del föredraga framför det i propositionen innefattade.

Beträffande lagens tillämplighet bör enligt Riksdagens mening en bestämd skillnad göras mellan å ena sidan de ägostyckningar, hvilka
Bih. till Riksd. Prot. 1905. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 42 Häft. (N:is 167, 168.)

grundas sig på afhandlingar, och å andra sidan de, som icke hafva dylikt underlag.

Hvad angår de förstnämnda, hvilka regleras genom 3 § ägostyckningslagen, finner Riksdagen, att desamma, då de tillkommit under skydd af gällande svensk lag, böra äga bestånd, samt att således den nu föreslagna provisoriska lagstiftningen ej med afseende å dem bör tillerkännas någon retroaktiv verkan.

På grund af hvad sålunda anförts har Riksdagen, som icke kunnat antaga det i propositionen innefattade lagförslag i oförändradt skick, för sin del antagit följande

Lag

om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning.

Härigenom förordnas som följer:

I Gäfleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län må ej ägostyckning ske eller förordnande för landtmätare att verkställa ägostyckning meddelas, utan att Konungens befallningshafvande gifvit tillstånd till ägostyckningen.

Vill någon erhålla sådant tillstånd, ingifve till Konungens befallningshafvande uppgift om sättet för den tillämnade styckningens verkställande. Ej må tillstånd lämnas, med mindre hvarje lott, som komme att erhålla inägor, skulle med hänsyn såväl till dessa ägors omfattning som ock till den myckenhet husbehofsskog, odlings- och mulbetesmark, som blefve lotten tilldelad, varda tjänlig för jordbruk, eller ock ägostyckningen erfordras för bildande af egnahemssamhällen eller för industriell anläggning eller för annat dylikt ändamål. Till inägor, hvarom ofvan sägs, må ej räknas slättermyr eller kärräng, som i anseende till läge eller beskaffenhet är af mindre värde.

Öfver Konungens befallningshafvandes beslut i ärende, hvarom nu är sagdt, må klagan föras i den ordning, som för ekonomimål i allmänhet är stadgad.

Denna lag träder genast i kraft och gäller till den 1 januari 1910. Den äger tillämpning jämväl i afseende å sådan i 2 § lagen om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring den 27 juni 1896 afsedd ägostyckning, som före lagens ikraftträdande blifvit sökt, men ännu ej fastställd; dock att, där ansökning om förordnande för landtmätare att

verkställa sådan ägostyckning inkommit till Konungens befallningshavande före den 1 januari 1905, denna lag i afseende å dylik ägostyckning ej skall tillämpas.

Stockholm den 18 maj 1905.

Med undersåtlig vördnad.